

Έλεγχος στατιστικών υποθέσεων - στατισικά τεστ

Στοιχεία στατιστικού τεστ

Έστω ε.δ. $x_1, \dots, x_n$ από πληθυσμό $f(x, \theta)$, $\theta \in \Theta \subseteq \mathbb{R}^m$
(για εφέως $m=1$)

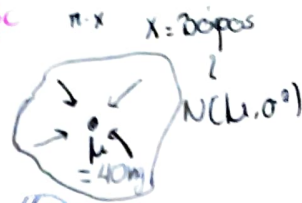
Στατιστικές υποθέσεις είναι οι υποθέσεις, ανόψεις, γνώσεις

που εκφράζονται με έως θ η x .
 $H_0: \theta = \theta_0$ (δω γνώσει) έναυα $H_a: \begin{cases} \theta > \theta_0 \\ \theta < \theta_0 \\ \theta \neq \theta_0 \end{cases}$

↑ μνίσενω

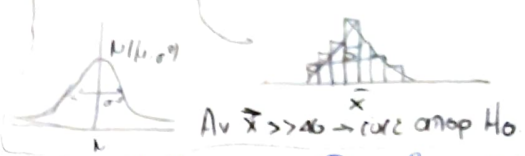
Απλή υπόθεση: Αν προδριφει πλήρως ενν $f(x, \theta)$ η x . η $H: \theta = \theta_0$ προδριφει πλήρως ενν $f(x, \theta)$, γιατι αν $f(x, \theta) = \theta e^{-\theta x}$ εο $f(x, \theta) = \theta e^{-\theta x}$

Δύνθεν υπόθεση: Δεν προδριφει πλήρως ενν $f(x, \theta)$ η x . η $H: \theta > \theta_0$ δεν προδριφει ενν $f(x, \theta)$ γιατι αν $f(x, \theta) = \theta e^{-\theta x}$ εοε με ενν $H: \theta > \theta_0$, $\theta > \theta_0$

$H_0: \mu = 40$ $H_a: \mu \geq 40$

μνίσενω
ε.δ. $x_1, \dots, x_{n-1}, x_n \rightarrow N(\mu, \sigma^2)$

Αν $\bar{x} \geq 40 \rightarrow$ εοε απορ H_0

Στατιστική συνάρτηση τεστ (ΣΣΤ) κάθε συνάρτηση εο ε.δ. $T = T(x)$ αβ, οποιονδει για εον έλεχο των H_0, H_a (δυνδως επαρες, ΑΟΕΔ κ.α.ν.)

Κριτική Περιοχή (κ.π) Ονομάζεται κριτική περιοχή ένα υποσύνολο εο συνδρω εφέων ενν ΣΣΤ $T(x) = T(x_1, \dots, x_n)$, εο οποιο μεσ επιτρέπει να εοαδω υπέρ η ηαρά ενν H_0 . Έιναι εον μορφής: $\alpha = \{x: T(x) \in A \subseteq \mathbb{R}^m\}$, A εφάρεται απο εον μορφή ενν H_a .

Κανονας Αποφάσης: Αν η αβή ενν ΣΣΤ πέφει μεθα εοην κριτική περιοχή α , εοε απορρινω ενν H_0 . Διαφορετικά, η H_0 δεν μεπορει να απορριφθει.

Σφάλματα τύπου I και II

Σφάλμα τύπου I $\rightarrow$ Απόρριψη ενν H_0 , όταν η H_0 είναι αληθής.

Σφάλμα τύπου II $\rightarrow$ Απόδοχη ενν H_0 , όταν η H_a είναι αληθής.

Πιθανότητες Σφάλματος

$\alpha = P(\text{Σφ. Τυπου I}) = P(\text{απορ. } H_0 | H_0 \text{ αληθής})$

$\beta = P(\text{Σφ. Τυπου II}) = P(\text{αποδ. } H_0 | H_a \text{ αληθής})$

ΣΓχος εου εεβε: $\gamma = 1 - \beta = 1 - P(\text{αποδ. } H_0 | H_a \text{ αληθής}) = P(\text{απορ. } H_0 | H_a \text{ αληθής})$

Ιδέα θεωρίας Neyman-Pearson για κατασκευή τεστ.

Όρες την κ.π.δ, εφόσον τα a, b , να είναι ελαχίστα, ή το a ελάχιστο και η ισχύς γ μέγιστη.

↓ Όμως τα a, b δεν ελαχιστοποιούνται ταυτόχρονα.

Άρα συνάπτω κ.π.δ για την οποία το a είναι πολύ μικρό, π.χ $a=1\%, 5\%, 10\%$ και ελαχιστοποιώ το b ή μεγιστοποιώ το γ .

Τα $a=0.01$ ή 0.05 ή $0.1 \rightarrow$ λέγεται επίπεδο σήμανσης του τεστ (ε.σ)

↓ Στην ιδέα αυτή βασίζονται τα I-τεστ και Θ_3 -τεστ.

I-τεστ έστω ο έλεγχος απλής ή σύνθετης H_0 έναντι απλής H_1 . Ισχυρότερο τεστ με ε.σ α για τον έλεγχο αυτό συντάσσεται το τεστ με τη μέγιστη ισχύ γ μεταξύ όλων των άλλων τεστ με το ίδιο ε.σ.

Ομοιομορφα Ισχυρότερο τεστ (OI-τεστ) έστω ο έλεγχος μιας απλής ή σύνθετης

H_0 έναντι μιας σύνθετης H_1 . Θεωρούμε ένα τεστ για τον έλεγχο αυτόν και έστω $\gamma(\theta)$ η ισχύς, με θ να ικανοποιεί την H_1 . Το τεστ αυτό συντάσσεται ομοιομορφα ισχυρότερο, αν η ισχύς του $\gamma(\theta)$ είναι $\forall \theta$ μεγαλύτερη ή ίση από την ισχύ οποιουδήποτε άλλου τεστ με το ίδιο ε.σ.

Θεμελιώδες Λήμμα Neyman-Pearson

Έστω ε.σ. $x_1, \dots, x_n$ από $f(x, \theta)$, $\theta \in \Omega$. Έστω προς έλεγχο: $H_0: \theta = \theta_0$ (απλή)

έναντι $H_1: \theta = \theta_1$ (απλή) με $\theta_0, \theta_1 \in \Theta$. Αν υπάρχει μια κ.π.δ με μέγεθος α και

έναν σταθμό $k \geq 0$, τέτοιο ώστε: $\frac{L_0}{L_1} = \frac{\prod_{i=1}^n f(x_i, \theta_0)}{\prod_{i=1}^n f(x_i, \theta_1)} \leq k \quad \forall x \in \mathcal{X}$

και $\frac{L_0}{L_1} = \frac{\prod_{i=1}^n f(x_i, \theta_0)}{\prod_{i=1}^n f(x_i, \theta_1)} \geq k, \quad \forall x \in \mathcal{X} - \mathcal{A}$, τότε η κ.π.δ είναι I-κ.π.δ με

ε.σ α για τον παραπάνω έλεγχο.

Εφαρμογή του Λήμματος ξεκινάμε από την $\frac{L_0}{L_1} \leq k$ και προσπαθούμε να εν

χρησιμοποιήσουμε την μορφή $T(x) \geq k^*$. Τότε $T(x)$ είναι η λ.β.τ και το k^*

μαθαίνουμε από το $\alpha = P(A_{\text{πορ}} | H_0 \text{ αληθ.})$

Έλεγχος μέσης τιμής κανονικού πληθυσμού (2-σεβ)

Έστω ε.σ. $x_1, \dots, x_n$ από $N(\mu, \sigma^2)$, σ^2 γνωστό. Έστω $H_0: \mu = \mu_0$ (μ_0 γνωστό) έναντι $H_a: \mu = \mu_a$ (μ_a γνωστό) $\mu_a > \mu_0$

Η 1- α π. είναι $\frac{L_0}{L_a} \leq k$

$$L = \prod_{i=1}^n f(x_i; \mu, \sigma^2) = \prod_{i=1}^n \frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}} e^{-\frac{1}{2\sigma^2}(x_i - \mu)^2} = \left(\frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}}\right)^n e^{-\frac{1}{2\sigma^2} \sum_{i=1}^n (x_i - \mu)^2}$$

$$\frac{L_0}{L_a} \leq k \Rightarrow \frac{\left(\frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}}\right)^n e^{-\frac{1}{2\sigma^2} \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_0)^2}}{\left(\frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}}\right)^n e^{-\frac{1}{2\sigma^2} \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_a)^2}} \leq k \Rightarrow e^{-\frac{1}{2\sigma^2} \left\{ \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_0)^2 - \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_a)^2 \right\}} \leq k$$

$$\Rightarrow -\frac{1}{2\sigma^2} \left\{ \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_0)^2 - \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_a)^2 \right\} \leq \log k \Rightarrow \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_0)^2 - \sum_{i=1}^n (x_i - \mu_a)^2 \geq -2\sigma^2 \log k$$

$$\Rightarrow \sum_{i=1}^n (x_i^2 - 2\mu_0 x_i + \mu_0^2) - \sum_{i=1}^n (x_i^2 - 2\mu_a x_i + \mu_a^2) \geq -2\sigma^2 \log k$$

$$\Rightarrow 2(\mu_a - \mu_0) \sum_{i=1}^n x_i \geq -2\sigma^2 \log k + n(\mu_a^2 - \mu_0^2)$$

$$\Rightarrow \sum_{i=1}^n x_i \geq \frac{-2\sigma^2 \log k + n(\mu_a^2 - \mu_0^2)}{2(\mu_a - \mu_0)} \Rightarrow \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n x_i \geq \frac{-2\sigma^2 \log k + n(\mu_a^2 - \mu_0^2)}{2n(\mu_a - \mu_0)} = k^*$$

$$\Rightarrow \bar{x} \geq k^*$$

Άρα καταφέρνουμε: $\frac{L_0}{L_a} \leq k \Leftrightarrow \bar{x} \geq k^*$

Άρα η 1- α π. με ε.σ. α είναι $\bar{x} \geq k^*$

Υπολογισμός κριτικού σημείου (k^*)

$$\alpha = P(\text{απόρ } H_0 \mid H_0 \text{ αληθής}) = P(\bar{x} \geq k^* \mid x_1, \dots, x_n \sim N(\mu_0, \sigma^2)) =$$

$$= P(\bar{x} \geq k^* \mid \bar{x} \sim N(\mu_0, \sigma^2/n)) = P\left(\frac{\bar{x} - \mu_0}{\sigma/\sqrt{n}} \geq \frac{k^* - \mu_0}{\sigma/\sqrt{n}} \mid \bar{x} \sim N(\mu_0, \sigma^2/n)\right)$$

$$= P\left(Z \geq \frac{k^* - \mu_0}{\sigma/\sqrt{n}} \mid Z \sim N(0, 1)\right) \Rightarrow \frac{k^* - \mu_0}{\sigma/\sqrt{n}} = z_{\alpha} \Rightarrow \boxed{k^* = \mu_0 + z_{\alpha} \frac{\sigma}{\sqrt{n}}}$$

Συμπεράσματα - Για τον έλεγχο της $H_0: \mu = \mu_0$ έναντι $H_a: \mu = \mu_a$, $\mu_a > \mu_0$

το I-επίπεδο με $E \cdot \sigma$ είναι $\bar{x} \geq \mu_0 + z_\alpha \frac{\sigma}{\sqrt{n}}$ ή $\frac{\bar{x} - \mu_0}{\sigma/\sqrt{n}} \geq z_\alpha$

ή

Για τον έλεγχο της $H_0: \mu = \mu_0$ έναντι $H_a: \mu = \mu_a$ ($\mu_a > \mu_0$) η SST είναι

$Z = \frac{\bar{x} - \mu_0}{\sigma/\sqrt{n}}$ με κατανομή $N(0, 1)$ υπό την H_0 και $z \geq z_\alpha$

